

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE DEFENSA

4219 *Reial decret 194/2010, de 26 de febrer, pel qual s'aproven les normes sobre seguretat a les Forces Armades.*

La seguretat a les Forces Armades és un aspecte consubstancial amb les seves missions i per tant present al llarg de la seva història. Els seus membres li presten una atenció permanent per garantir la integritat del personal, instal·lacions, vaixells, aeronaus, armament, material i documentació, així com la reserva en les telecomunicacions i informació.

Els aspectes de la seguretat a les instal·lacions de les Forces Armades, i en concret els que es refereixen a les guàrdies de seguretat i a l'actuació de la policia militar, naval o aèria, estaven regulats de manera específica a les Reials ordenances de l'Exèrcit de Terra aprovades pel Reial decret 2945/1983, de 9 de novembre; a les Reials ordenances de l'Armada aprovades pel Reial decret 1024/1984, de 23 de maig, i a les Reials ordenances de l'Exèrcit de l'Aire aprovades pel Reial decret 494/1984, de 22 de febrer.

En aquest context es pot destacar, per la seva importància, l'actuació del sentinella, les obligacions del qual s'establien en alguns articles de la Llei 85/1978, de 28 de desembre, de Reials ordenances per a les Forces Armades, el rang normatiu de les quals s'ha adequat al de reial decret, segons el que estableix la disposició transitòria dotzena de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar, d'ara endavant Llei de la carrera militar.

La dita Llei de la carrera militar, per recollir el manament de l'article 20 de la Llei orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la defensa nacional, ha establert les regles essencials que defineixen el comportament dels militars, que han estat desplegades mitjançant el Reial decret 96/2009, de 6 de febrer, pel qual s'aproven les Reials ordenances per a les Forces Armades. Aquesta última disposició manté amb el rang de reial decret els articles de les antigues Reials ordenances relacionats amb la seguretat, fins que se'n faci una nova regulació.

Per això, i per donar continuïtat al procés anterior, és necessari i oportú aprovar per reial decret unes normes que recullin els preceptes bàsics relatius a la seguretat de les unitats en el conjunt de les Forces Armades, excloent la seguretat relacionada amb la informació, l'específica d'operacions, exercicis i maniobres, així com la de les aeronaus, i la relativa a la seguretat i prevenció de riscos en l'exercici professional.

Aquest Reial decret també conté el tractament de la policia militar, de la naval i de l'aèria per actualitzar la seva regulació, que, com s'ha assenyalat, estava inclòs en els corresponents tractats sobre seguretat a les Reials ordenances de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire.

En conseqüència, les normes aprovades es distribueixen en quatre capítols. El capítol I expressa la seva finalitat, àmbit d'aplicació i altres conceptes de caràcter general sobre la seguretat, entesa aquesta com un conjunt de mesures encaminades a prevenir i neutralitzar les amenaces a la integritat i disponibilitat del personal així com l'activitat i els recursos de les unitats. Es refereix també a la responsabilitat del cap d'unitat en matèria de seguretat, així com la necessària formació i preparació que s'ha d'impartir als membres de les Forces Armades per capacitar-los, en el grau necessari, per a la seva actuació en aquesta matèria.

El capítol II recull les generalitats i les responsabilitats sobre el pla de seguretat d'una unitat i concreta els aspectes més importants que ha de contenir el document que s'elabori, que ha d'incloure, si s'escau, els mitjans de la seguretat privada. Així mateix faculta el cap d'Estat Major de la Defensa, el subsecretari de Defensa i els caps d'Estat Major de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire per determinar els criteris generals per a l'elaboració dels plans de seguretat en l'àmbit de les seves respectives competències.

El capítol III tracta de les guàrdies de seguretat i dels seus components. Recull aspectes tradicionals de l'organització de les guàrdies de seguretat i manté la figura del sentinella

però restringeix la seva existència als llocs on el grau de seguretat ha de ser màxim. D'altra banda, generalitza la figura del vigilant, de caràcter militar, com a element cada vegada més habitual en les guàrdies de seguretat.

El capítol IV es refereix a l'actuació i al caràcter de la policia militar, naval o aèria i se n'especifiquen les comeses. Així mateix, d'acord amb el que disposa la disposició addicional tercera de la Llei de la carrera militar, es posa de manifest el caràcter d'agent de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions.

Per completar el tractament del caràcter d'agent de l'autoritat dels membres de les Forces Armades, s'inclou una disposició addicional primera en desplegament de la disposició addicional tercera de la Llei de la carrera militar, en què s'estableixen les circumstàncies i condicions en les quals tenen aquest caràcter.

Per la seva connexió amb la seguretat, s'inclou una disposició addicional segona en què s'estableixen diversos aspectes sobre la targeta d'identitat del militar per poder actualitzar aquesta norma que també provenia de la Llei de Reials ordenances per a les Forces Armades.

Les normes que aprova aquest Reial decret es poden emprar en la seguretat de les unitats de la Guàrdia Civil, atesa la naturalesa militar d'aquest Institut Armat, en el que siguin aplicables d'acord amb el que disposa la seva pròpia normativa.

Per tot això, aquest Reial decret i les normes que aprova actualitzen, d'una banda, els articles de les Reials ordenances que encara es mantenen vigents sobre la seguretat, i de l'altra, despleguen per reglament el que expressa la disposició addicional tercera de la Llei de la carrera militar.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Defensa, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 26 de febrer de 2010,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació.*

S'aproven les normes sobre seguretat a les Forces Armades, el text de les quals s'insereix a continuació.

Disposició addicional primera. *Circumstàncies i condicions d'actuació dels membres de les Forces Armades com a agents de l'autoritat.*

1. Els membres de les Forces Armades tenen el caràcter d'agents de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions quan intervinguin enquadrats en la Unitat Militar d'Emergències, sota comandament o control operatiu d'aquesta, o en altres unitats de les Forces Armades, en les operacions descrites a l'article 16.e) de la Llei orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la defensa nacional, en les circumstàncies que s'indiquen a continuació:

a) En els supòsits de greu risc, catàstrofe, calamitat en les situacions:

1r Que tinguin l'origen en riscos naturals, entre aquestes, inundacions, avingudes, terratrèmols, esllavissades de terreny, grans nevades i altres fenòmens meteorològics adversos de gran magnitud.

2n Que siguin conseqüència d'incendis forestals.

3r Derivades de riscos tecnològics, entre aquests, el risc químic, el nuclear, el radiològic i el biològic.

b) En els supòsits d'altres necessitats públiques en intervencions en suport de les forces i cossos de seguretat de l'Estat en operacions de vigilància i protecció o com a conseqüència d'atemptats terroristes o altres actes il·lícits i violents. Aquestes intervencions s'han de produir en els termes que determini el Govern.

2. En la seva actuació han de complir les condicions següents:

a) Hi ha d'haver una ordre en execució de decisions preses per l'autoritat amb competència per a això.

b) Han de tenir la formació i preparació adequades, que s'han d'impartir dins de l'ensenyament militar i de la instrucció i ensinistrament, a fi que coneguin les seves obligacions i drets.

c) Han de portar una identificació fàcilment visible sobre l'uniforme que els acrediti com a agents de l'autoritat.

3. També tenen aquest caràcter d'agents de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions els membres de les Forces Armades que prestin els seus serveis com a policia militar, naval o aèria, d'acord amb el que estableix el capítol IV de les normes sobre seguretat a les Forces Armades, que aprova aquest Reial decret.

4. Els membres de les dotacions dels vaixells de l'Armada tenen el caràcter d'agents de l'autoritat en l'exercici de funcions de vigilància i seguretat marítima atribuïdes legalment o per convenis internacionals subscrits per Espanya, que s'han de portar a terme sense perjudici de les que estan atribuïdes als membres de les forces i cossos de seguretat de l'Estat i als integrants dels organismes públics amb funcions de vigilància marítima en l'exercici de les seves competències.

Disposició addicional segona. *Targeta d'identitat.*

1. El militar ha de ser proveït dels mitjans d'identificació necessaris perquè pugui ser reconegut i acreditar la seva condició. A aquests efectes se l'ha de proveir d'una targeta d'identitat.

2. També s'han d'establir els mitjans d'identificació perquè el personal civil relacionat amb les Forces Armades pugui accedir a instal·lacions militars.

3. Per ordre del ministre de Defensa s'han de determinar els mitjans d'identificació a què fan referència aquest Reial decret i les normes que aprova.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogats els articles 59 al 64 i 189 de la Llei 85/1978, de 28 de desembre, de Reials ordenances per a les Forces Armades, que mantien el rang de reial decret segons la disposició transitòria dotzena de la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar, així com l'article 187 i del 326 al 414 de les Reials ordenances de l'Exèrcit de Terra aprovades pel Reial decret 2945/1983, de 9 de novembre; els articles 501 a 586 de les Reials ordenances de l'Armada aprovades pel Reial decret 1024/1984, de 23 de maig, i l'article 213 i del 365 al 452 de les Reials ordenances de l'Exèrcit de l'Aire aprovades pel Reial decret 494/1984, de 22 de febrer.

2. Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior en el que contradiguin el que preceptua aquest Reial decret o s'hi oposin.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.4a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre defensa i Forces Armades.

Disposició final segona. *Facultats de desplegament.*

Es faculta el ministre de Defensa per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament d'aquest Reial decret i les normes que aprova.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor el dia 1 de maig de 2010.

Madrid, 26 de febrer de 2010.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Defensa,
CARME CHACÓN PIQUERAS

NORMES SOBRE SEGURETAT A LES FORCES ARMADES

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquestes normes tenen per objecte formular els preceptes bàsics relatius a la seguretat que han d'establir i garantir les unitats de les Forces Armades en el lloc on s'ubiquin, així com determinar l'actuació de la policia militar, naval o aèria.

Article 2. *Definicions.*

1. La seguretat a les Forces Armades, als efectes d'aquestes normes, es defineix com el conjunt de mesures encaminades a prevenir i neutralitzar les amenaces a la integritat i disponibilitat del personal així com a l'activitat i als recursos de les unitats.

2. En aquestes normes s'utilitza el terme «unitat» amb caràcter genèric i s'ha d'entendre que pot fer referència tant a una unitat militar o vaixell i, si s'escau, centre o organisme, com a una base, aquarterament o establiment. Per la seva banda, el terme «cap» comprèn les denominacions de cap, comandant o director, referides a qui exerceix el comandament o la direcció d'una unitat.

Article 3. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquestes normes són aplicables a les unitats de les Forces Armades, incloses les unitats militars no enquadrades en l'Exèrcit de Terra, l'Armada o l'Exèrcit de l'Aire.

2. Els òrgans centrals i perifèrics del Ministeri de Defensa es regeixen per les normes o plans de seguretat aplicables a l'Administració General de l'Estat i, quan estableixin guàrdies de seguretat de caràcter militar, per aquestes normes.

3. La seguretat de les unitats que es deriva del desenvolupament d'operacions, exercicis i maniobres es regeix per la seva pròpia normativa, que s'ha de basar en aquestes normes, en les que s'estableixin per a cada operació i en els manaments de l'organització, nació amfitriona o coalició internacional responsable d'aquesta.

4. La seguretat relacionada amb la informació així com la de les aeronaus i la corresponent a la seguretat i prevenció de riscos en l'exercici professional es regeixen per la seva pròpia normativa.

Article 4. *La seguretat a les Forces Armades.*

1. La seguretat a les Forces Armades afecta tots els seus membres; en conseqüència, cada un d'ells li ha de prestar atenció permanent i és responsable, al seu nivell, del compliment de les normes i mesures que s'estableixin per garantir la integritat del personal, instal·lacions, vaixells, aeronaus, armament, material i documentació.

2. En l'àmbit de la seguretat els membres de les Forces Armades han de tenir present en tot moment els principis i regles de comportament establerts a les Reials ordenances per a les Forces Armades, aprovades pel Reial decret 96/2009, de 6 de febrer, especialment en les seves relacions amb la població civil.

Article 5. *Zones de seguretat exterior de les unitats.*

Les unitats han de disposar de zones de seguretat exterior necessàries per aconseguir el seu convenient aïllament i defensa immediata així com garantir l'ús eficaç dels mitjans disponibles, de conformitat amb el que estableix la legislació reguladora de les zones d'interès per a la defensa.

Article 6. *Seguretat a l'interior de les unitats.*

Les àrees, edificis, dependències i compartiments de les unitats s'han de classificar d'acord amb el nivell de seguretat requerit. S'han d'establir les mesures corresponents de protecció i control d'accessos de manera que el personal, l'armament i material, la documentació i les dependències tinguin la protecció necessària contra qualsevol dany, amenaça, risc o acció hostil.

Article 7. *Responsable de la seguretat.*

1. El cap de la unitat és el responsable de la seva seguretat i ha d'elaborar, i actualitzar si s'escau, el pla de seguretat de la unitat, que ha de ser aprovat per l'autoritat superior que determinin el cap d'Estat Major de la Defensa, el subsecretari de Defensa i els caps d'Estat Major de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire en l'àmbit de les seves competències. El cap de la unitat ha de designar un cap de seguretat.

2. Quan en una base, quarterament o un altre establiment de les Forces Armades s'allotgin diverses unitats, s'ha de redactar un pla de seguretat per a tot el conjunt sota la responsabilitat del seu cap, al qual s'han d'adaptar els de les respectives unitats.

Article 8. *Formació.*

Els membres de les Forces Armades han de rebre la formació i preparació adequades, dins de l'ensenyament militar i de la instrucció i ensinistrament, amb la finalitat de capacitar-los en el grau necessari per a la seva actuació en l'àmbit de la seguretat.

CAPÍTOL II

Del pla de seguretat

Article 9. *Pla de seguretat.*

1. El pla de seguretat d'una unitat és el document que inclou la descripció dels diferents sistemes de seguretat, les mesures que cal prendre en cada situació i la forma d'implantar-les. Té caràcter de matèria classificada en la categoria de reservat, si bé per a la seva difusió necessària alguns apartats poden ser objecte d'una classificació inferior, en els graus de confidencial o difusió limitada, o fins i tot no tenir classificació.

2. El pla de seguretat ha de regular els mitjans personals i materials a emprar, de manera que es pugui donar una resposta progressiva a l'amenaça, conforme als principis de necessitat i proporcionalitat en l'ús de la força.

3. El cap d'Estat Major de la Defensa, el subsecretari de Defensa i els caps d'Estat Major de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, en l'àmbit de les seves respectives competències, han d'establir els criteris i directrius generals per a l'elaboració dels plans de seguretat, així com els tràmits per aprovar-los.

Article 10. *Contingut.*

1. El pla de seguretat d'una unitat ha de fixar el desplegament del personal, els mitjans i sistemes de protecció i vigilància, així com els procediments i normes d'ús.

2. Ha d'incloure les mesures de protecció que cal adoptar en cada cas atenent les diferents situacions d'alerta. Ha de fixar l'actuació de la guàrdia de seguretat, determinar les competències del cap de seguretat de la unitat i del cap de la guàrdia i definir les relacions entre ells.

3. Ha de contenir els procediments d'actuació en les situacions d'emergència i evacuació.

Article 11. *Col·laboració de la seguretat privada.*

El pla de seguretat pot incloure la utilització de mitjans personals o materials de la seguretat privada d'acord amb la Llei 23/1992, de 3 de juliol, de seguretat privada, i en aquest cas ha de preveure la formalització dels contractes respectius i el contingut dels corresponents plecs de condicions, que n'han de precisar almenys el control, horari, comeses, relacions i dependència.

Article 12. *Difusió del pla de seguretat.*

1. Tot cap d'unitat s'ha d'atènyer al que disposa el seu propi pla de seguretat, així com els altres que el puguin afectar. És responsable que els seus subordinats coneguin la part dels plans que els afecti i del seu compliment exacte.

2. Ha de tenir en compte la importància que té la formació dels seus subordinats en matèria de seguretat, els ha d'informar sobre els previsibles riscos i amenaces que els puguin afectar de manera individual, i ha de dictar les normes necessàries per a la seva prevenció.

Article 13. *Cap de seguretat de la unitat.*

1. El cap de seguretat de la unitat, com a principal assessor del comandament en tot el que està relacionat amb aquesta matèria, és responsable davant el seu cap de tots els aspectes de la seguretat de la seva unitat. Li ha de donar suport i ha de participar en l'estudi, elaboració i actualització del pla de seguretat, i n'ha d'inspeccionar i controlar l'execució.

2. Ha de col·laborar en l'estudi i el desenvolupament dels plans d'instrucció i ensinistrament en la part dedicada a la seguretat, ha de dirigir la formació del personal que es destini per a determinades funcions especialitzades de seguretat i ha de cooperar en la seva selecció.

CAPÍTOL III

De les guàrdies de seguretat

Article 14. *Guàrdies de seguretat.*

1. Les guàrdies de seguretat són comeses de membres de les Forces Armades, amb presència i durada limitada, que s'estableixen com a servei d'armes per donar protecció a les unitats, així com al personal, armament i material i documentació, d'acord amb el que s'especifiqui en el pla de seguretat corresponent. També ho són les que realitza una unitat quan se li ordena aquesta prestació en determinades instal·lacions alienes.

2. Constitueixen una mesura dissuasiva per a potencials intrusos i una força de reacció davant de qualsevol alarma o senyal d'emergència.

3. Quan hi hagi necessitats específiques, es pot constituir un reforç de seguretat per donar suport i reforç a la guàrdia de seguretat, formant part d'aquesta.

4. Les guàrdies de seguretat s'han de complementar amb mitjans de caràcter tècnic, d'acord amb el desenvolupament tecnològic.

5. Les normes generals sobre l'organització i el nomenament de les guàrdies de seguretat s'han d'establir d'acord amb les normatives de règim interior de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, aprovades per ordre del ministre de Defensa. Aquestes normes han d'establir les limitacions per prestar les guàrdies de seguretat atenent criteris d'ocupació militar, edat i compatibilitat amb altres guàrdies i serveis, així com, si s'escau, els derivats de les mesures de conciliació aplicables, especialment els de la maternitat de la dona.

Article 15. Caràcter dels components de la guàrdia de seguretat.

1. Els components de la guàrdia de seguretat han de prestar el seu servei com a policia militar, naval o aèria durant l'execució de la guàrdia, per la qual cosa han de portar durant aquest la identificació visual damunt l'uniforme que ho acrediti així.
2. Les guàrdies d'honor es consideren de seguretat i es regeixen, a més de per aquestes normes, per les seves específiques, tot i que no és necessari que portin la identificació visual damunt l'uniforme esmentada a l'apartat anterior.

Article 16. Nomenament del personal.

1. És facultat del cap de la unitat nomenar el personal que dugui a terme la guàrdia i els suplents o imaginàries. Aquest nomenament s'ha de fer públic a la unitat.
2. Els militars han de realitzar les guàrdies de seguretat que en la seva categoria i ocupació els puguin correspondre a la seva unitat, a la unitat superior de la seva cadena orgànica o, si s'escau, en una altra del seu entorn geogràfic.
3. Queden exclosos dels torns de les guàrdies de seguretat els membres dels cossos comuns de les Forces Armades, llevat que formin part d'una unitat específica del seu cos.

Article 17. Durada de la guàrdia de seguretat.

La durada de la guàrdia de seguretat és la que es determini en el pla de seguretat en funció de la situació d'alerta, efectius disponibles o qualsevol altra circumstància que pugui tenir influència en el millor rendiment del personal.

Article 18. Revista i relleu de la guàrdia de seguretat.

1. Amb l'antelació necessària, el cap de la guàrdia entrant ha de revistar els seus components per comprovar l'estat de l'armament, munició i equip i assegurar-se que tots coneixen les obligacions generals de la guàrdia.
2. Igualment en finalitzar la guàrdia, el seu cap ha de passar revista d'armament i equip i acomiadar-la.

Article 19. Cap de la guàrdia de seguretat.

1. El cap de la guàrdia de seguretat ha de ser de la categoria i ocupació més adequades, en funció de l'entitat, disponibilitat, comeses i tipus de la unitat, d'acord amb les normatives de règim interior de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, aprovades per ordre del ministre de Defensa, i el que estableixi el pla de seguretat de les unitats.
2. És responsable del personal, armament, munició i mitjans posats a la seva disposició i ha de complir el que es determini al pla de seguretat i les ordres rebudes. En cas de necessitat urgent, i si la situació ho exigeix, pot prendre mesures extraordinàries, i n'ha de donar compte al comandament de qui depengui.
3. També és responsable del relleu, revista i organització de la guàrdia d'acord amb el que prevegi el pla de seguretat. Ha de donar part d'haver efectuat el relleu al comandament de qui depengui la guàrdia.

Article 20. Auxiliars del cap de la guàrdia de seguretat.

Quan l'entitat de la guàrdia ho aconselli, i per auxiliar el seu cap, es pot nomenar personal amb l'ocupació i denominació que correspongui.

Article 21. Caporal de guàrdia.

1. El caporal de guàrdia ha de ser de la categoria de tropa i marineria i ocupació més adequada, d'acord amb les previsions del règim interior de la unitat.

2. Té entre les seves comeses particulars comprovar que el personal a càrrec seu conegui les ordres i consignes i es trobi equipat i disposat per poder intervenir en qualsevol moment.

3. Ha d'inspeccionar els llocs d'acord amb els procediments establerts i passar revista d'armes, abans i després de la realització de qualsevol relleu.

Article 22. *Tropa i marineria de guàrdia.*

1. La tropa i marineria, component de la guàrdia, es pot trobar de forma rotativa en les situacions d'activitat, alerta o descans; la durada de cadascuna d'aquestes ha de ser la que proporcioni més eficàcia a la seguretat i menys fatiga al personal.

2. Durant la situació d'activitat han d'actuar com a sentinelles, components de patrulles o vigilants.

Article 23. *Transmissió d'ordres.*

A la tropa i marineria se li han de donar les ordres a través de qui exerceixi el càrrec de caporal de guàrdia, si bé també les poden rebre del cap de la guàrdia o de qui l'auxilliï.

Article 24. *Sentinella.*

1. Són sentinelles els components de la guàrdia de seguretat que, en acte de servei d'armes i complint una consigna, guarden un lloc confiat a la seva responsabilitat i porten a la vista l'arma de foc que els correspon per la seva comesa.

2. El sentinella s'ha d'emprar per a la defensa i protecció de llocs o instal·lacions sensibles on el grau de seguretat ho exigeixi i la seva utilització ha de ser restrictiva.

3. Tenen a més la consideració de sentinella els que, per la importància o transcendència de les funcions o comeses que desenvolupin, els ho reconegui així la legislació vigent.

Article 25. *Obligacions del sentinella.*

1. El sentinella ha de dedicar tota la seva atenció a la consigna encomanada, sense fer res que el distregui de les seves comeses. Mai no ha de separar l'arma de la mà ni lliurar-la a cap persona sota cap pretext, i ha de restar al seu lloc mentre no sigui rellevat. Ha de fer complir les ordres rebudes.

2. Ha de donar l'alarma quan la situació ho requereixi i informar de les novetats que es produeixin utilitzant el procediment establert.

3. Quan resulti amenaçada la seguretat del seu lloc, la seva persona o el compliment de la consigna, prèvies les comminacions adreçades al potencial agressor perquè abandoni la seva actitud i l'advertència que es troba davant un sentinella, pot fer ús gradual i proporcionat de la seva arma, procurant causar el mínim mal possible.

Article 26. *Lloc de sentinella.*

1. Els llocs de sentinella han de permetre el compliment de la consigna rebuda. Poden ser fixos o mòbils i en els dos casos, individuals o de grup.

2. Els fixos s'han d'establir en llocs que permetin la protecció i l'observació, i redueixin la vulnerabilitat. Els mòbils han de completar, si s'escau, l'acció dels fixos i han de tenir a càrrec seu la vigilància permanent de zones concretes i limitades.

Article 27. *Patrulles.*

1. Són patrulles les fraccions de la guàrdia que efectuen recorreguts d'amplitud i durada variable utilitzant els mitjans més adequats, en zones de l'interior i exterior de la unitat.

2. La seva composició i actuació s'ha d'ajustar a les consignes rebudes, per bé que permetent un cert grau d'iniciativa en la seva execució.

Article 28. *Vigilants.*

1. Són vigilants els components de la guàrdia de seguretat que, en acte de servei d'armes, participen en la seguretat general tant a l'interior com a l'exterior de la unitat mitjançant el control de persones, assegurament d'espais físics o control dels mitjans o materials que s'assignin a la seva custòdia.

2. Ocupen els llocs de la guàrdia de seguretat que complementen els de sentinella. Poden ser fixos o mòbils, i complir les seves comeses amb armes o sense.

3. En la seva actuació s'han d'ajustar a les normes d'utilització gradual i proporcionada de l'arma per impedir o repel·lir una agressió quan racionalment no es puguin fer servir altres mitjans.

4. Els llocs s'han d'establir en els indrets més adequats que els permetin complir les seves comeses. No poden abandonar el seu lloc, llevat que les circumstàncies del compliment de la seva missió ho exigeixin.

5. Els llocs a ocupar i les comeses han d'estar definits en el pla de seguretat, que ha d'indicar l'horari dels llocs de vigilant que passen a ser de sentinella durant algun període de la guàrdia.

CAPÍTOL IV

De la policia militar, naval o aèria

Article 29. *De la policia militar, naval o aèria.*

1. Les unitats de policia militar, naval o aèria són les que, dotades de l'armament, material i equip adequats, estan organitzades, instruïdes i capacitades per complir les comeses a què es refereix aquest capítol.

2. Els membres de les Forces Armades que prestin el seu servei com a policia militar, naval o aèria, sense perjudici del seu caràcter de força armada quan sigui procedent, tenen el caràcter d'agent de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions.

3. Durant el seu servei han de dur una identificació fàcilment visible damunt l'uniforme, que acrediti la seva condició de policia militar, naval o aèria. En el cas que realitzin comeses per a les quals no sigui convenient vestir l'uniforme, han de portar una targeta d'identificació que els acrediti com a tals.

4. Els membres de les Forces Armades poden prestar serveis temporals com a policia militar, naval o aèria per realitzar comeses de l'apartat 1 de l'article següent. Per a això, han de rebre la formació i preparació esmentada a l'article 8 d'aquestes normes i durant l'execució de les comeses han de portar la identificació descrita a l'apartat anterior.

Article 30. *Comeses.*

1. La policia militar, naval o aèria té, en territori nacional, les comeses següents:

a) Dur a terme la vigilància, custòdia, escorta i regulació de transports i combois militars, així com la protecció de membres de les Forces Armades.

b) Identificar el personal i els vehicles als recintes militars.

c) Vetllar per l'ordre, comportament i uniformitat del personal militar, dins dels recintes militars i fora quan s'autoritzi així.

d) Tenir a càrrec seu el control de la circulació dins del recinte militar i altres d'anàlegs que se'ls encomanin. Fora del recinte militar poden controlar el trànsit, en absència d'agents de circulació o per auxiliar-los, després d'haver obtingut l'autorització de l'organisme responsable i haver coordinat la seva actuació amb els agents esmentats.

e) Custodiar i conduir presos i arrestats d'establiments penitenciaris i disciplinaris militars així com dur a terme comeses de seguretat i manteniment de l'ordre en aquests establiments.

f) Actuar en auxili dels òrgans i fiscals de la jurisdicció militar quan siguin requerits per a això.

g) Elaborar informes en benefici de la seguretat en el seu àmbit específic d'actuació.

2. Sense perjudici del que preveu l'article 15, en les normatives de règim interior de l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire, aprovades per ordre del ministre de Defensa, s'han d'establir les situacions en les quals la policia militar, naval o aèria pot muntar la guàrdia de seguretat d'una unitat o formar-ne part.

3. Les comeses de policia militar, naval o aèria, de conformitat amb el que prevegin els acords internacionals corresponents, es poden acomplir en l'àmbit d'operacions a l'exterior.

Article 31. *Suports entre policies.*

Les unitats de la policia militar, naval o aèria poden actuar en suport mutu, i amb les forces i cossos de seguretat, a petició d'aquestes, en les funcions que els són pròpies i dins dels límits de les seves competències i procediments legalment establerts en els termes que preveu la disposició addicional primera del Reial decret pel qual s'aproven les presents normes.

Article 32. *Intervenció davant de delictes flagrants.*

Estant de servei i en absència de membres de les forces i cossos de seguretat els membres de la policia militar, naval o aèria han d'intervenir davant de delictes flagrants d'acord amb el que preveu la Llei d'enjudiciament criminal. Tan aviat com els sigui possible han de sol·licitar la presència d'aquells i donar compte de la seva actuació als seus superiors.